

**Oświadczenie złożone
przez senatora Norberta Obryckiego
na 36. posiedzeniu Senatu
w dniu 4 lipca 2013 r.**

16 maja 2013 r. Senat podjął uchwałę w sprawie 25. rocznicy strajków i protestów w 1988 r., które w konsekwencji doprowadziły do Okrągłego Stołu, wyborów 4 czerwca 1989 r. i obalenia komunizmu.

Niestety we wspomnianej uchwale zmarginalizowany został udział zakładów pracy regionu szczecińskiego, pominięto między innymi udział szczecińskiego WPKM (Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej) w wiosennej fali strajków, dodatkowo pojawiła się nieprecyzyjna informacja: 17 sierpnia 1988 r. stanęła nie Stocznia Szczecińska im. Adolfa Warskiego, jak zostało to zapisane w uchwale, tylko port szczeciński. Trwający do 3 września strajk był wyjątkowo długi i wyczerpujący dla biorących w nim udział. Port szczeciński był głównym ośrodkiem strajku. Kolejnego dnia strajk rozszerzył się na następne zakłady portowe i zajezdnie autobusowe, a później tramwajowe WPKM. 22 sierpnia do strajku przyłączył się również Zakład Budownictwa Kolejowego. W ostatnich dniach sierpnia spośród wszystkich strajkujących połowa protestowała w Szczecinie. Strajk w szczecińskim porcie w dniach od 17 sierpnia do 3 września 1988 r. to najdłuższy protest w dziejach Szczecina.

W uznaniu tego wysiłku strajkowego i jednocześnie wagi tych strajków „Solidarność” i przedstawiciele najważniejszych ośrodków strajkowych z maja, sierpnia 1988 r. zostali zaproszeni przez Lecha Wałęsę do zespołu negocjacyjnego w Magdalence, którego spotkanie odbyło się 15–16 września 1988 r., i włączeni do grona Krajowej Komisji Wykonawczej.

Dlatego, jako przedstawiciel senatorów województwa zachodniopomorskiego, uważam, że źle się stało, że nie tylko nie zostały wymienione te zakłady, ale również została podana w uchwale nieścisła informacja dotycząca uczestników strajku 1988 r.

Norbert Obrycki